

2. Бичкова Н. І. Місце автентичних художніх кінофільмів у вивченні іноземних мов і культур / Н. І. Бичкова // Науковий вісник кафедри ЮНЕСКО. Серія „Філологія-педагогіка-психологія”. – 2000. – № 3 В. – С. 596 – 600.
3. Бичкова Н. І. Основи використання відеофонограми та фонограми для навчання іноземних мов: [монографія] / Наталія Іванівна Бичкова. – К. : Віпол, 1999. – Ч.1 – 107 с.
4. Конотоп О. С. Відбір та систематизація жестів англійського діалогічного спілкування для навчання майбутніх філологів на основному етапі / О. С. Конотоп // Теоретичні питання культури, освіти та виховання: збірник наук. праць. Випуск 31 / За заг. ред. академіка АПН України Євтуха М. Б., укладач О. В. Михайличенко. – К. : Вид. центр КНЛУ, 2006. – С. 58 – 61.
5. Конотоп О. С. Експериментальна перевірка методики навчання майбутніх філологів англійського усного діалогічного спілкування з використанням відеофонограми / О. С. Конотоп // Каразінські читання: Людина. Мова. Комунікація: Матеріали VII Всеукр. наук. конф., 2008 р., Харків / М-во освіти і науки України, Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна. – Харків : Константа, 2008. – С. 157 – 158.
6. Конотоп О. С. Принципи відбору автентичних художніх відеофільмів для навчання майбутніх філологів діалогічного спілкування / О.С. Конотоп // Педагогічний процес: теорія і практика: Зб. наук. пр. – К. : Видавництво П/П “ЕКМО”, 2006. – Випуск 3. – С. 147 – 158.
7. Конотоп О. С. Специфічні принципи відбору автентичних художніх фільмів для навчання майбутніх філологів III курсу англійського діалогічного спілкування / О.С. Конотоп // 60 років ЮНЕСКО: погляд у майбутнє: тези доповідей наук. конф., 22 – 23 лютого 2006 р., Київ / М-во освіти і науки України, Київський національний лінгвістичний університет. – К. : Вид. центр КНЛУ, 2006. – С. 93 – 95.
8. Пащук В. С. Навчання студентів мовних спеціальностей усного англійського монологічного мовлення з використанням автентичних художніх фільмів: дис. ... канд. пед. наук: 13.00.02 / Вікторія Степанівна Пащук. – К., 2002. – 247 с.

УДК 378+378.22+37.032

Майєр Н. В.

доцент Київського національного
лінгвістичного університету

СУЧАСНИЙ СТАН ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ МЕТОДИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ ФРАНЦУЗЬКОЇ МОВИ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

У статті пропонується аналіз сучасних досліджень з проблеми формування методичної компетентності майбутніх викладачів французької мови вищих навчальних закладів та визначаються перспективи наукових пошуків з метою підвищення ефективності методичної підготовки фахівців для вищої школи.

Ключові слова: викладач французької мови, формування методичної компетентності, інформаційно-комунікаційне навчальне середовище.

Майєр Н. В. Современное состояние исследования проблемы формирования методической компетентности будущих преподавателей французского языка высших учебных заведений. В статье предлагается анализ современных исследований по проблеме формирования методической компетентности будущих преподавателей французского языка высших учебных заведений, и определяются перспективы научных разработок с целью повышения методической подготовки специалистов для высшей школы.

Ключевые слова: преподаватель французского языка, формирование методической компетентности, информационно-коммуникационная обучающая среда.

Mayer N. V. The current state of the research concerning problems of formation of future French high school teachers' methodological competence. In this article the analysis of modern researches on the problem of formation of future French high school teachers' methodological competence is offered and some prospects of scientific research are defined for the purpose of improving the methodological training of specialists for higher school.

Key words: French high school teacher, formation of methodical competence, educational environment of information and communication.

У сучасних умовах глобальних трансформацій в економіці, інформатизації, інтернаціональних взаємодій, розширення міжкультурної комунікації в усіх галузях життєдіяльності людини зростає соціальне замовлення суспільства на підготовку висококваліфікованого викладача іноземної мови вищих навчальних закладів, що стане запорукою якісного кадрового забезпечення системи вищої освіти України.

Сьогодні, як зауважує О. В. Сухих, викладач іноземних мов вирішує нові професійні завдання, які ще донедавна не входили до кола його компетенцій, а саме:

- аналіз і вибір стратегій і технологій навчання іноземних мов;
- інтеграція автентичних матеріалів у навчальний процес з іноземних мов;
- управління когнітивними і комунікативними діями тих, хто навчається;
- інтерпретація соціокультурних феноменів, розширення системи орієнтирів текстової діяльності, розробка нових видів вправ тощо [12].

Успішне вирішення завдань, які стоять перед викладачем французької мови вищих навчальних закладів в його педагогічній діяльності з формування іншомовної професійно орієнтованої комунікативної компетентності

студентів, можливе лише за умови сформованості у нього високого рівня методичної компетентності (деякі вчені оперують поняттям «лінгводидактична компетентність/компетентність» – у статті вживаємо його як тотожне з поняттям «методична компетентність»).

Мета статті – окреслити сучасний стан дослідження проблеми формування методичної компетентності майбутніх викладачів французької мови вищих навчальних закладів та визначити перспективи наукових пошуків з метою підвищення ефективності методичної підготовки фахівців.

Методична компетентність майбутнього викладача французької мови вищого навчального закладу є одним із найважливіших компонентів його професійної компетентності, складовими якої, як ми вважаємо, є такі: іншомовна професійна комунікативна компетентність, психолого-педагогічна та ІКТ-компетентність [8, с. 25].

Аналіз наукових досліджень останнього десятиліття дозволяє дійти висновку, що багато вчених зосереджують свої наукові пошуки на вивченні проблеми методичної підготовки вчителя іноземної мови для системи початкової та середньої освіти. Наведемо результати деяких досліджень дисертаційного рівня.

У дослідженні на тему «Інтегративно-рефлексивный подход к формированию методической компетенции преподавателя иностранного языка в системе непрерывного профессионального образования» (2004 р.), автором якого є О. М. Соловова, виділено концептуальні основи інтегративно-рефлексивного підходу, орієнтованого на багаторівневу методичну підготовку вчителя іноземної мови для системи загальної середньої та неперервної професійної освіти. Важливим у контексті нашого аналізу є той факт, що дослідницею запропоновано модель визначення рівня професійної кваліфікації вчителя іноземних мов з урахуванням специфіки роботи у середній школі, а також у вищому навчальному закладі, розроблено алгоритм побудови програм мовної та професійної мовної підготовки для системи неперервної освіти. Крім того, О. М. Солововою створено модель багаторівневого курсу методики викладання іноземних мов, яка поєднує у собі науково-теоретичний і практико орієнтований підходи до підготовки фахівців і визначено систему контролю методичних знань і вмінь вчителя іноземної мови для різних етапів курсової підготовки у вищому навчальному закладі та в процесі професійної діяльності з урахуванням професійної етики, розроблено теоретичну основу побудови гнучких модулів. Відповідно до цілей запропонованого підходу О. М. Соловова сформулювала вимоги до науково-методичного забезпечення програм професійної методичної підготовки [11].

Цікавою є дисертація О. Б. Бігич на тему: «Теоретичні основи формування методичної компетенції вчителя іноземної мови початкової школи» (2005 р.). Автором вперше проведено комплексне дослідження методичної освіти майбутніх учителів іноземної мови початкової школи в трьох взаємопов'язаних аспектах: як системи, процесу і результату. Дослідниця визначила поняття „методична компетенція вчителя іноземної мови початкової школи”; конкретизувала цілі, зміст, організаційні форми і прийоми навчання студентів; визначила рівні формування методичної компетенції вчителя іноземної мови початкової школи; розглянула методи набуття студентом методичних знань; визначила об'єкти особистісного й методичного розвитку студентів; конкретизувала складники методичної компетенції вчителя іноземної мови початкової школи. Результатом проведеного дослідження є також моделювання самого процесу і системи контролю рівня сформованості методичної компетенції вчителя іноземної мови початкової школи в умовах кредитно-модульної системи [2].

О. В. Сухіх в дисертаційному дослідженні на тему «Средства и методы профессиональной лингводидактической подготовки преподавателя иностранных языков и культур» (2005 р.) розробила і науково обґрунтувала модель лінгводидактичної підготовки майбутнього вчителя іноземних мов і культур нової формації з урахуванням аксіологічних, прагматичних і соціокультурних параметрів його діяльності. Дослідником сформульовано загальну концепцію міждисциплінарного інтегративного підходу до формування і розвитку професійної лінгводидактичної компетенції вчителя іноземних мов і культур, розроблено систему методів професійної лінгводидактичної підготовки названих фахівців: лінгвокогнітивні (когнітивні процеси і процедури, що забезпечують навчання іноземних мов), лінгводидактичного тренінгу (формують уміння вчителя технологічного характеру), культурологічні (формують соціокультурну компетенцію), методи соціальної адаптації); прийоми і засоби (мовні, лінгводидактичні і технічні) реалізації методів в умовах міжкультурної комунікації. У дослідженні виокремлено і описано нові професійні функції вчителя іноземних мов і культур, а саме: функції ретранслятора культури (культурних фактів), функції інтерпретатора культурних цінностей і культурних змістів, функції організації розуміння (герменевтична функція). Автором визначено критерії успішності професійної лінгводидактичної діяльності молодого фахівця, серед яких:

- за аксіологічною складовою – ціннісні орієнтації змістового та процесуального характеру, які закладаються в процес і результат навчання, формування особистості учня;
- за прагматичною складовою – оволодіння основними засобами соціальної, міжособистісної взаємодії;
- за соціокультурною складовою – розуміння і використання норм, правил і ритуалів спілкування в міжкультурному просторі на рівні текстової діяльності та на рівні соціальної міжособистісної взаємодії учитель-учень, учень-учень [12].

Проблемі формування лінгводидактичних компетенцій майбутнього вчителя іноземної мови (рівень бакалавріату) присвятив своє дослідження К. Е. Безукладніков (2009 р.). Вченим виявлено сутнісні закономірності формування лінгводидактичних компетентностей, розроблено наукову концепцію формування лінгводидактичних компетентностей майбутніх учителів іноземної мови як сукупності теоретичних положень. Автором проаналізовано сутність понять «компетенція» і «компетентність», визначено їх структуру і зміст у контексті уявлень про лінгводидактичні компетенції, запропоновано власне визначення поняття «професійна

компетенція» та «лінгводидактична компетенція». Дослідник окреслив методологічну сутність компетентнісного підходу в формуванні лінгводидактичних компетентностей, дослідив проблему готовності вчителя іноземної мови до діяльності в парадигмі названого підходу. Формування лінгводидактичних компетенцій у процесі підготовки вчителя іноземної мови, на думку К. Е. Безукладнікова, має відбуватися через взаємозв'язок системного, міждисциплінарного та діяльнісного характеру на основі певних теоретичних закономірностей, які виявлено ним у результаті проведеного дослідження. Крім того, розроблено методіку формування лінгводидактичних компетенцій майбутнього вчителя іноземних мов, змістові та технологічні основи процесу формування лінгводидактичних компетенцій майбутнього вчителя іноземних мов, науково обґрунтовану технологію мережевого електронного професійного портфоліо майбутнього вчителя іноземних мов [1].

К. С. Махмурян у своїй роботі «Теоретико-методические основы ускоренной подготовки учителя иностранного языка в условиях дополнительного образования» теж торкається проблеми формування методичної компетенції у процесі підготовки вчителя іноземної мови в умовах додаткової професійної освіти (під час професійної перепідготовки або на факультеті підвищення кваліфікації). Вона пропонує формувати і розвивати названу компетенцію в три етапи (підготовчий, основний, завершальний), описує їх специфіку, типи і види труднощів, які виникають у слухачів на різних етапах навчання. В дисертації показано, що особливістю формування методичної компетенції в системі додаткової професійної освіти є посилення адресності підготовки слухачів через збільшення кількості практичних занять, стажувань і виїзних тематичних семінарів на базі шкіл, творчих майстерень, групових форм роботи з елементами взаємонавчання та самонавчання. Це, за твердженням науковця, дозволяє слухачам виходити на підвищений рівень методичної компетенції (В2). На основі теоретичних досліджень і спираючись на практику, авторка доходить висновку, що саме цей рівень є достатнім для роботи в різних типах загальноосвітніх закладів [9].

Аналіз наукових праць показав, що вченими досліджено також окремі аспекти формування методичної компетентності майбутніх вчителів іноземної мови. Розглянемо їх.

Методична компетентність майбутнього вчителя/викладача іноземної мови формується, перш за все, на практичних/семінарсько-практичних заняттях з методіки викладання іноземних мов у загальноосвітніх/вищих навчальних закладах. У зв'язку з цим процес формування методичної компетентності у майбутніх учителів іноземної мови на семінарських заняттях з методіки викладання іноземних мов стає предметом деяких досліджень. Так, О. В. Гончарук теоретично обґрунтовано методіку формування професійно-методичної компетенції на семінарських заняттях з методіки викладання іноземних мов із використанням відеозапису-ситуаційної моделі як засобу методичної підготовки майбутніх учителів іноземної мови. Дослідницею визначено структуру і методичну організацію семінарського заняття з методіки викладання іноземних мов, принципи його проведення з використанням названого типу відеозапису. Автором розроблено комплекс відеозаписів-ситуаційних моделей та методичні рекомендації щодо організації семінарсько-практичних занять з методичної підготовки майбутніх учителів іноземної мови [4].

Останнім часом виникає необхідність формування методичної компетентності майбутніх учителів іноземних мов для реалізації інтегративного навчання, що є особливо актуальним для педагогічних університетів, де студенти отримують диплом за двома спеціальностями (наприклад, вчитель хімії та іноземної мови). У зв'язку з цим існує проблема методичної підготовки таких студентів, яку вирішує у своїй дисертації М. В. Дьяченко. Науковець досліджує процес методичної підготовки майбутнього вчителя-предметника до конструювання і проведення інтегрованих уроків у загальноосвітніх навчальних закладах (на прикладі інтегрованого курсу «Іноземна мова + екологія»). Автором розроблено теоретичні основи та створено спецкурс «Методика конструювання та проведення інтегрованого курсу «Іноземна мова + екологія» [5].

Проблема підготовки вчителя іноземних мов початкової школи досліджується М. П. Вороніною. Автором теоретично обґрунтовано і розроблено варіант методичної системи підготовки студентів педагогічних вищих навчальних закладів до роботи над розвитком діалогічного мовлення молодших школярів. М. П. Вороніною визначено обсяг знань про діалогічне мовлення та комплекс методичних умінь, які забезпечують організацію ефективної роботи над розвитком діалогічного мовлення учнів на уроках позакласного читання; встановлено критерії та рівні знань про діалогічне мовлення і сформованості комунікативних умінь студентів. Дослідницею розкрито структуру і зміст навчальної діяльності студентів, що забезпечують здійснення навчально-пізнавального процесу з елементами навчання діалогічного мовлення на уроках позакласного читання, визначено етапи формування комунікативних умінь, спрямованих на організацію та ведення навчального діалогу. На основі проведеного дослідження М. П. Вороніна розробила програму спецкурсу «Діалог на уроках позакласного читання» [3].

Орієнтація навчального процесу на активну творчу розумову діяльність студентів є однією з проблем сучасної методіки викладання іноземних мов, вирішення якої К. М. Красікова вбачає у використанні кейс-методу. Дослідниця вважає, що названий метод дозволяє сформувати вміння аналізувати ситуацію, планувати стратегію і приймати рішення тощо. Тому, як компонент змісту методичної компетенції, кейс-метод є методом підготовки студентів-лінгвістів до організації процесу оволодіння учнями іноземною мовою. З методичної точки зору авторка вважає за доцільне виділяти два типи методичних кейсів: для організації уроку та для формування навичок і мовленнєвих умінь. Модель кейсу складається з трьох рівнів – рівень класу, групи, окремого учня. Включення кейс-методу до структури і змісту методичної компетенції майбутнього вчителя іноземних мов, як стверджує науковець, сприяє підвищенню мотивації щодо його використання в навчальному процесі, становленню системи

професійних знань у галузі кейс-методу, підвищенню рівня практичної готовності до професійної діяльності з його використанням [7].

Вимоги сучасної освітньої парадигми щодо становлення нових підходів до підготовки майбутніх учителів іноземних мов обумовлюють необхідність дослідження процесу формування у студентів високого рівня самостійності, зокрема й методичної. В цьому контексті у термінологічне поле сучасної методики викладання іноземних мов вводиться поняття лінгводидактичної самостійності майбутнього вчителя іноземної мови, яке трактується як здатність того, хто навчається, самостійно конструювати іншомовну методичну систему (Л. В. Павлюкевич, 2012). У дисертаційному дослідженні, проведеному Л. В. Павлюкевич, виявлено закономірності формування лінгвометодичної самостійності майбутнього учителя іноземної мови на основі синергетичного і компетентнісного підходів і, спираючись на них, запропоновано систему принципів її формування, а саме:

- цілісності лінгвістичної та методичної підготовки студентів;
- єдності процесів навчання і самонавчання, саморозвитку і самовдосконалення;
- діагностичної основи формування лінгвометодичної самостійності;
- активності і свідомості полілінгвальної та полікультурної особистості майбутнього вчителя іноземної мови.

Дослідницею запропоновано методику формування лінгвометодичної самостійності майбутнього вчителя іноземної мови, яка передбачає чотирикомпонентний зміст навчання: здібності особистості майбутнього вчителя іноземної мови, які складають мотиваційний, контрольньо-операційний, інформаційний і методичний компоненти. Визначені компоненти, як зауважує науковець, розвиваються відповідно до трьох рівнів (орієнтувальний, базовий і просунутий), реалізуються через комплекс ефективних методів та інтерактивних засобів навчання (електронний навчальний посібник, електронний мережевий професійний портфоліо та ін.) в умовах лінгвістичного середовища вищого навчального закладу [10].

На відміну від Л. В. Павлюкевич, А. В. Ходикіна доводить, що формування методичної компетенції бакалавра педагогічної освіти у галузі іноземних мов буде ефективним на основі інтегративного підходу. Науковець стверджує, що інтегративний підхід, як базисна категорія методичної підготовки бакалавра педагогіки, є комплексом структур і механізмів, спрямованих на формування мовних навичок, розвиток професійно-комунікативних умінь, професійно-особистісних якостей майбутніх учителів іноземної мови через використання системи міждисциплінарних зв'язків. Інтегративний підхід, на думку дослідниці, охоплює всі компоненти процесу навчання і забезпечує функціональну взаємодію всіх елементів змісту іншомовної освіти, створюючи умови для формування методичної компетенції бакалавра педагогічної освіти в галузі іноземних мов. У результаті проведеного дослідження А. В. Ходикіна визначила сутність і дидактичні можливості інтегративного підходу щодо формування методичної компетенції бакалавра педагогічної освіти в галузі іноземних мов; уточнила зміст і визначила номенклатуру вмінь, що входять до складу методичної компетенції стосовно методичної діяльності бакалавра педагогічної освіти. Модель формування методичної компетенції бакалавра педагогічної освіти в галузі іноземних мов на основі інтегративного підходу, розроблена дослідницею, спрямована на свідоме формування мовних навичок і розвиток професійно-комунікативних умінь майбутнього вчителя іноземної мови, а також його професійно-особистісних якостей. Запропонована модель включає мету, задачі, підходи, принципи (цілісності педагогічного процесу, системності, активності, самостійності і акценту на саморозвиток особистості студентів, виділення пріоритетів, індивідуалізації методичної підготовки, оперативного обліку, інтегративності, проблемності), компоненти (діагностичний, цілепокладання, змістовий, компетентнісний, емоційно-вольовий та результативний), зміст, етапи формування методичної компетенції, умови, критерії та передбачуваний результат [13].

Цікавим і цінним у цьому контексті є, на нашу думку, дисертаційне дослідження М. В. Йай, де авторкою визначено загальнотеоретичні основи системи контролю рівня сформованості білінгвальної методичної компетенції у магістрантів мовного вищого навчального закладу, розроблено технологію оцінки рівня сформованості спеціальних методичних умінь [6].

Незважаючи на різносторонність виконаних наукових досліджень та їх безумовну теоретичну та практичну значущість, можемо констатувати, що проблема формування методичної компетентності в процесі аудиторної та самостійної позааудиторної роботи магістрантів – майбутніх викладачів французької мови вищих навчальних закладів – залишається недостатньо вивченою, незважаючи на її актуальність, адже методична компетентність є стрижнем професійної компетентності, готовності і здатності до рішення різних професійних завдань з урахуванням професійної етики [11, с.10.]. Проблема розробки методики формування методичної компетентності майбутніх викладачів французької мови з використанням сучасних технологій навчання актуальна ще й з точки зору соціального замовлення суспільства щодо підготовки висококваліфікованих викладачів іноземної мови вищих навчальних закладів, а також з огляду на тенденції модернізації системи вищої, зокрема й педагогічної, освіти України.

Сьогодні існує неабиякий попит на висококваліфікованих викладачів вищих навчальних закладів, які не лише досягли належного рівня володіння іноземною мовою, але й мають високий рівень сформованості методичної компетентності, що значно підвищує ефективність організації ними навчального процесу з іноземної мови і, як наслідок, забезпечує підготовку для суспільства висококваліфікованих кадрів, здатних працювати у сучасних соціально-економічних умовах. У цьому контексті доцільно говорити про необхідність формування і

розвитку у студентів магістратури – майбутніх викладачів французької мови – внутрішньої потреби до самонавчання і саморозвитку та відповідних умінь, що узгоджується з новими концепціями вищої професійної освіти, які базуються на постулаті «освіта через усе життя». На думку дослідників (В. Ю. Биков, В. О. Брилева, Т. І. Коваль, О. П. Крюкова, Л. І. Морська, В. І. Солдаткін та ін.), з якою ми цілком погоджуємося, впровадження інформаційно-комунікаційних технологій у навчальний процес сприяє підвищенню ефективності вирішення цього завдання.

Отже, викладене вище дає підстави стверджувати, що існує об’єктивна потреба у теоретичному вивченні проблеми формування методичної компетентності майбутніх викладачів французької мови вищих навчальних закладів, створенні відповідної моделі комплексного і всебічного формування та розвитку названої компетентності з використанням інформаційно-комунікаційного навчального середовища в позааудиторній роботі студентів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Безукладников К. Э. Формирование лингводидактических компетенций будущего учителя иностранного языка: концепция и методика: автореф. дис. на соискание уч. степени д-ра пед. наук: 13.00.02 „Теория и методика обучения и воспитания(иностранные языки, уровень высшего профессионального образования)“ / К. Э. Безукладников. – Нижний Новгород, 2009. – 42 с.
2. Бігич О. Б. Теоретичні основи формування методичної компетенції майбутнього вчителя іноземної мови початкової школи: автореф. Дис. ... д-ра пед. наук: 13.00.02 / О. Б. Бігич; Київський національний лінгвістичний ун-т. – К., 2005. – 36 с.
3. Воронина М. П. Методическая подготовка учителя к работе над развитием диалогической речи младших школьников на уроках внеклассного чтения : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.02 / Марина Петровна Воронина. – Санкт-Петербург, 2000. – 129 с.
4. Гончарук О. В. Формирование методической компетенции студентов факультетов иностранных языков педагогических вузов на семинарских занятиях по методике преподавания иностранных языков с использованием видеозаписи-ситуационной модели: На материале французского языка: дис. ... канд. пед. наук: 13.00.02 / Ольга Владимировна Гончарук. – М., 2003. – 168 с.
5. Дьяченко М. В. Формирование методической компетенции студентов педагогических вузов для создания и проведения интегрированного курса "иностранный язык + экология": На материале английского языка: дис. ... канд. пед. наук: 13.00.02 / Марина Владимировна Дьяченко. – М., 2004. – 228 с.
6. Йай М. В. Способы оценки билингвальной методической компетенции у студентов языковых вузов (Магистратура): дис. ... канд. пед. наук: 13.00.02 / Мария Йай Владимировна. – М., 2003. – 205 с.
7. Красикова Е. Н. Кейс-метод в структуре и содержании методической компетенции лингвиста-преподавателя: дис. ... канд. пед. наук : 13.00.02 / Екатерина Красикова Николаевна. – Ставрополь, 2009. – 172 с.
8. Майєр Н. В. Проблема використання Інтернет-ресурсів навчального призначення для формування франкомовної професійної комунікативної компетентності майбутніх викладачів французької мови / Н. В. Майєр // Іноземні мови. – № 1. – 2013. – С. 24 – 27.
9. Махмурян К. С. Теоретико-методические основы ускоренной подготовки учителя иностранного языка в условиях дополнительного образования: автореф. дис. на соискание уч. степени доктора пед. наук: 13.00.02: «Теория и методика обучения и воспитания (иностранные языки)» / К. С. Махмурян. – М., 2009. – 50 с.
10. Павлюкевич Л. В. Формирование лингвометодической самостоятельности будущего учителя иностранного языка: автореф. дис. на соискание уч. степени канд. пед. наук: 13.00.02: «Теория и методика обучения и воспитания (иностранный язык, уровень высшего профессионального образования)» / Л. В. Павлюкевич. – Нижний Новгород, 2012. – 25 с.
11. Соловова Е. Н. Интегративно-рефлексивный подход к формированию методической компетенции преподавателя иностранного языка в системе непрерывного профессионального образования: автореф. дис. на соискание уч. степени доктора пед. наук: 13.00.02 «Теория и методика обучения и воспитания (иностранные языки)» / Е. Н. Соловова. – М., 2004. – 33 с.

УДК 811.111:371.3

Шимко Г. О.
викладач Київського національного
лінгвістичного університету

ВИМОГИ ДО ФОРМУВАННЯ У МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ КОМПЕТЕНЦІЇ У ЧИТАННІ НА ПОЧАТКОВОМУ СТУПЕНІ НАВЧАННЯ ДРУГОЇ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Стаття присвячена проблемам підготовки майбутніх учителів іноземних мов. У ній розглядаються основні вимоги до формування англомовної компетенції в читанні, виокремлюється предметний зміст навчання та вимоги щодо відбору навчальних матеріалів для читання другою іноземною мовою.

Ключові слова: англійська мова, друга іноземна мова, компетенція в читанні, техніка читання, ознайомлювальне читання, вивчаюче читання, переглядове читання.

Шимко А. А. Требования к формированию у будущих учителей компетенции в чтении на начальной ступени изучения второго иностранного языка. Статья посвящена проблемам подготовки будущих учителей иностранных языков. В ней рассматриваются основные требования к формированию